

Pitzner: Det ærede Medlem har selvfølgelig ganske Ret i, at man ikke den 25. Marts 1920, da den overordentlige Kommissions Beretning blev afgivet, kunde vide, hvor stor Sukkerroehøsten vilde blive, men man kan ikke komme bort fra, at Fortjenesten paa det, der vilde kunne blive eksporteret, ikke vilde gaa i Statskassen, den vilde gaa til Sukkerroedyrkerne. Det, jeg holder fast paa, er, at det ærede Medlems Udtalelse om, at Staten har tabt ved, at der ikke rettidigt er blevet eksporteret, ikke er rigtig. Den er i alt Fald kun rigtig, for saa vidt angaar Forskellen mellem den Pris, der er solgt til, 85 Ø., og Produktionsprisen. Sukkerroedyrkerne skulde have haft hele Avancen ved Eksporten af det Kvantum, der var.

Anden Næstformand (Parkov): Der er to ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Stauning, som har begæret Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Dette Ønske kan kun imødekommes, hvis Tinget giver sit Samtykke dertil, men hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Rode: Jeg beklager meget, at Hensynet til Rigsdagens Værdighed gør det nødvendigt for mig henimod Kl. 6 Morgen at besvare de Taler, som er blevet holdt fra Kl. 8 til 12 i Gaar af de højtærede Ministre. Dette alene er Aarsagen til, at jeg ikke kan skænke dem den Opmærksomhed, som Udtalelser fra Regeringsbanken altid kræver, uanset hvilken Værdi man tillægger dem. Men jeg maa have Lov til at sige, at jeg længes efter den Søvn, som nogle af Regeringens Medlemmer aabenbart allerede har hengivet sig til, hvad enten det nu er i Sideværelserne eller paa mere behagelige Lejer. Desuden forekommer det mig, at vi skylder Statsministeren ikke at aflevere ham i en altfor miserabel Forfatning til Venstres Partimøde om Skattelovene i Dag. Derfor skal jeg søge at indskrænke mine Bemærkninger til det absolut nødvendige og vil følgelig være nødsaget til at forbigaa en Mængde af de værdifulde Bemærkninger, der er fremsat i de nævnte 4 Timer. Jeg forventer saa til Gengæld, at man ikke senere paastaar, at naar jeg ikke har besvaret disse Paa-stande, er det, fordi jeg ikke har haft noget at indvende imod dem, for det har jeg.

Jeg skal nu gaa over til det, jeg mener det nødvendigt at fremføre. Den højtærede Statsminister fremsatte nogle Be-

mærkninger om den økonomiske Krise og knyttede nogle politiske Bemærkninger dertil. Han sagde, idet han vendte sig til mig, at det var vanskeligt at se, hvor Forskellen var paa Importforbud og Importregulering. Da saaledes heller ikke Finansministeren har fattet dette, skal jeg tillade mig ved en ganske kort Anskuelsesundervisning, som er hentet fra de ærede Ministres eget Omraade, at sige dem Forskellen, saa tror jeg, de vil forstaa den. Importforbud, det er det, den højtærede Landbrugsminister har administreret hele sidste Aar, da han administrerede et Forbud mod Import af Sukker her til Landet. Importregulering, det er den Ordning, den højtærede Finansminister har administreret hele sidste Aar, da han administrerede Importen her til Landet af Vin, Spiritus, Likør, Porter og Ale. Importen af disse Varer er reguleret, det er fastsat, at de og de Kvanta maa indføres hertil og ikke flere, og den højtærede Finansminister har ikke haft mindste Vanskelighed ved at administrere denne Regulering. Man vil deraf se, at der er en meget tydelig og klar Forskel, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister nu har forstaaet den.

Den højtærede Minister mente, at jeg havde i min Tale henvendt mig til det konservative Folkepartis storindustrielle Gruppe med en Opfordring til Dans. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at ligesom han har jeg forlængst opgivet Dansens Glæder, men den Gang jeg henvendte mig til dem, søgte jeg altid kun derhen, hvor min Smag og Følelse førte mig, og hvor jeg havde Haab om, at der kunde komme noget smukt ud af Dansen, og jeg vil gerne sige, at til en saa vægtig Person som denne Sværindustri har jeg aldrig henvendt mig, naar jeg ønskede at danse. Desuden har det Syn af Dans med Storindustrien, som jo opføres her for vore Øjne, ikke kunnet opfordre andre til saadanne Ydelser. Naar jeg ser den ærede Statsminister med den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Pitzner, eller naar jeg ser den højtærede Udenrigsminister med det ærede Medlem Hr. Holstein, eller naar jeg ser den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Handelsminister skiftevis inklinere for det ærede Medlem Hr. Drachmann, saa ser jeg Par, som paa ingen Maade indbyder til Efterligning. Men dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister, at naar han endvidere mener, at jeg har klappet Storindustrien paa Skuldrene under disse Inklinationer og sagt til den, at den skulde